

ADMINISTRAȚIUNEA
Tipografia:
BIAȘOVU, piața mare nr. 22
scrierilor neînscrise sau pe
manuscris. Manuscris nu se
returnează.
BIBLIOTECA DE ÎNĂLȚĂRI
Brașov, piața mare nr. 22
Inscrise mai primite în Viena
Sudolfu Hesse-Hausenstein & Volger
Edu. Haus, Ferris Schatz, Alois
Sewald, M. Daks, A. Oppel, J. Bon-
sborg; în Sibiu: A. V. Gold-
berger Anton Meiss Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmoniu pe o solonă 8 or.
și 30 or. dimbra pentru a pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 or. v. a. s. 50 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în vânzare și
Abonamente pentru Anul-1891:
Pe un an 12 fl., pe șase lun-
5 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru Românii și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colecători.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu ducutul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 6 or. v. a. s. 50
15 bani.
Atâtă abonamentele câtă și
inserțiunile suntă a se plăd
înainte.

Nr. 191.

Brașov, Joi 29 Augustu (10 Septembrie).

1891.

Din cauza Sf. sărbători de mâne, diarul
nu va apăre până Vineri sera.

Brașov, 28 Augustu v.

Intr'unu momentu, când ne
pregăteam de a întâmpina cum se
cuvine nequalificabila procedere
a acelor două, trei persoane, car
împreună cu organul de care
dispunu, se răsăvără în potruva
principiului solidarității noastre
naționale și declară războiu votului
comitetului, ne veni ca unu trăs-
netu din senin și enunțaiune seu
lămurire a d-lui V. Babeșu publi-
cată în formă de epistolă de „Te-
legrafulu Român”, care deși sun-
temu convinși, că a fostu făcută cu
cea mai bună intențiune, e de natură
a turna numai oleiu pe focu și a da
celorlă ce combatu comitetul și ap-
eră spiritul de nedisciplină privilegiu
de a zăpăci publicul nostru in-
dulgentu cu nouă bănuiele și in-
vinuiru personale.

Lăsăm d-ru pentru adă la o
parte discutiunea asupra acelu
casu de răsăvărare și ne întorcem
atențiunea asupra scrisorii, ce a
adresat-o d-lu Babeșu redactoru-
lui „Telegrafulu Român”. Eată-o:

Sibiū, 6 Septembrie 1891.

Stimate d-le redactoru dela „Te-
legrafulu Român”!

Imi ceri o scurtă lămurire pentru
publicu. Eată-o:

Nici-când prin totă viața mea n'am
avutu scopul și n'am priceputu intere-
sul, d'a sparge și înstrăina ceea ce
Dumnezeu bunul una a vrutu să fiă.
Din contră, pururea m'am nisuitu, d'a
atrage și consolida și unifica spiritele și
forțele poporului român în scopul de
a le lumina și moralisa, pentru ca pe
acastă oale să-i deșteptu conștiința de
demnitate sa și să-i ridicu valoarea în
concertul poporelor.

D-ta la diferite ocasiuni mi-ai ar-
tat, că ai mână liberă în conducerea
foii destinate prin „marele Andreiu” de
organu alu arhidiecesei și metropoliei,

și că, deși nu ești angajatul partidului
național în totă forma cu foia, totuși
pururea gata ai fostu și rămâni: a, con-
lucra din toate puterile în ceea ce
privesce școala, cultura, deșteptarea și ridi-
carea poporului român. Și este această
chiar chiamarea bisericei noastre na-
ționale.

În această direcțiune prelații noștri,
carl de asemenea nu s'au angajat în
totalu solidarității și programului nostru
național, ne deteră prin atitudinea lor
în casa magnaților cu ocasiunea desba-
teriloru asupra legii pentru maghiarisa-
rea copilașilor noștri celu mai mân-
găitoru esemplu și cea mai strălucită
probă.

Prin această, ei pe acestu teren alu
luptei noastre se făcură mândria noastră
națională, er organele publicistice ale
ierarhiilor noastre atraseră atențiunea
generală asupra sa și potu dice, fără de
a mă teme că mi-se va dovedi contra-
rulu, că „Telegrafulu Român”, ca și
„Unirea” din Blășiū, ni-au dovedit, că:
în ceea ce privesce această parte a luptei
noștre naționale, care parte este temelul
celorlalte, întru nimicu n'a rămasu înd-
rătelu nostru, ba în efectu d-ru chiar
ne-au întrecutu.

Faču această recunoștință din ad-
eul sufletului meu, pe basa aceleiași
logice și aceluiași dreptu și obligăm-
mentu moralu, pe care am combătutu și con-
damnu pururea pe acei omeni și acele
organe, carl, pe când pe de o parte cu
gură de focu luptă în contra inamicului
din afară, ceea ce le face onore, totu
atunci pe de altă parte cu limbă de
șerpe lucră întru a d-ruima iubirea și
încrederea și solidaritatea internă a lup-
tătorilor!

Comitetulu nostru naționalu a dis-
pusu, ca conclusele sale destinate publi-
cității să se comunice foiloru naționale.
D-ta, după usulu de până acumu, n'ai
primitu acele concluse în modu oficiosu
spre publicare, eu însă în considerați-
unile arătate, și-amu datu o copie fidelă
la dispozițiune, precum totu din aseme-
nea considerățiuni, deși nu în calitatea

mea de președinte alu comitetului, ci
conformu destinațiunii d-lui autoru, și
comuniu acumu aci o copie a unei părți
destinate spre publicare, din epistola
celui mai ilustru alu nostru bărbatu na-
ționalu cătră comitetulu nostru.

Intr'unu cuvânt: primescu și recu-
noscu serviciile pentru cauza cea mare
și sfântă a poporului român — din ori-
care parte mi-se oferu ele în faptă și în
bună credință. Cu totă stima

V. Babeș.

Amu dișu, că ne-au surprinsu
declarațiunile de mai sus, ce le fa-
ce d-lu Babeșu la adresa d-lui Re-
dactoru alu „Telegrafulu Român”;
ne-au surprinsu, pentru că nu pu-
temu înțelege, ce lipsă a fostu de
ele și pentru că această evoluțiune
„lămuritoare” a d-lui Babeș are ten-
dința de a da de minciuna stră-
bunulu proverb care dice, că
superflua non nocent.

Ce împrejurare a datu nascere
scrisorii d-lui Babeșu?

Noi credem, că a voitū să lă-
murască, cum s'a pututu întâmpla,
ca d-sa să recurgă și la ospitali-
tatea „Telegrafulu Român”, care
numai înainte cu șese zile scrisese,
că stă „în afară de castrele comi-
tetului naționalu”...

Pentru scopulu acesta, era, cre-
demu, prea de ajunsu decât d-lu
Babeșu se mărginea a declara, că
împărtășirile ce i-le-a făcutu „Te-
legrafulu Român” nu i-le-a fă-
cutu directu și în modu oficiosu
și că „primesce serviciile pentru
causa cea mare și sfântă ori din
care parte i-se oferă în faptă și în
bună credință”.

Ce lipsă a fostu însă ca d-sa
să facă cu această ocasiune dru-
mulu lungu dela Sibiū la Pesta
până în camera magnaților, și
înd-eră, vrându a precisa atitu-
dinea prelaților noștri, „carl
s'au angajiatu în totalu solidari-
tății și programului nostru națio-
nal”, precum și atitudinea foi-

loru bisericesci-politice dela Sibiū
și Blășiū?

Respectăm părerile individuale
ale d-lui Babeșu, d-ru să ne per-
mită a-lu întreba, că ore este
compatibilu cu pozițiunea sa ca
președinte alu comitetului parti-
dului naționalu, ca să-și espună
aceste păreru într'unu timpu, la
unu locu și într'unu modu atâtu
de neoportunu?

Nu s'a gândit d-lu Babeșu,
că aruncându așa occasionalu că-
teva păreru de ale d-sale pe hârtia,
fără a le desfășura și lămuri din
tote punctele de vedere, pote pro-
voca în publiculu nostru indoiele,
dându astfelu numai nutrementu
acelui curentu nenorocitu, care
nu se nutresce decât din bă-
nuiele, însinuări și invinuiru per-
sonale?

Cugetatu-sa d-lu Babeșu la
aceea, că admițendu pentru pre-
lații noștri o pozițiune, care îi
„angajază numai în parte soli-
darității și programului nostru
naționalu”, deschide porța sece-
siuniloru și eclecticismului poli-
ticu la noi, și mână apa pe m-
ra aceluora, carl astădă se încercă a
se răsăvără în potruva votului de
d-rușă alu comitetului?

Și apoi este ore așa de siguru
d-lu Babeșu, că totu prelații noștri
fi vor mulțami, când îi presentă ca
pe unii, carl nu suntu întru toate
solidari cu poporul lor credin-
cios și cu postulatele și aspira-
țiunile lui naționale?

Noi până acuma n'am scitutu
nimicu de-o tabără deosebită poli-
tică a prelaților noștri. Amu v-
dutu cu păreru de rău și cu ad-
encă întristare pe unii mergendu căte
odată în direcțiă opusă, pe alii
ascundendu-se în singurătatea pa-
latelor loru episcopesci și făc-
du-și la toate urechile tocă, d-ru
celorlă nostru romănescu scimă că
până în ziua de adă aderă cu trupū

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(3)

PILLONE.

Novelă, de G. Bergsöe, tradusă de Ucu Paolu.

„Intr'o după prânđu întreprinsem o
călătorie călare mai lungă prin valea
pinilor, care se afla în apropiere de
Massa. Propusei conducătorului meu, se
luăm de aici drumul cătră casă prin-
tre stânci, și deși elu sta la indoială din
causa nesigurății drumului, eu rămăsei
pe lângă propunerea mea.

„Abia ajunserăm într'o pădure
de maslini, când poticnindu-se asinul
meu, și frânse unu picioru. Conduc-
torulu meu era desperat, și până când
se duse elu după ajutoru, mă hotărî se
mă întorc pe josu acasă, deoarece înce-
pu se însereze. Nu merseii multă pe po-
teca această, când observai, că mă rătă-
ciam și cu călăzū mă afundai mai tare
printre stâncile și maslinii aceștia, cu a-
tătu înțelesei mai bine, că nu voiđ ajun-
ge acasă astă s-eră, deoa nu voiđ găsi
unu călăzū. Stâncile erau pustii, nu
vedeamu nici o casă, nici unu drum, și
auđiamu numai ciocănitulu melanco-
licu alu gheunoei și la picioarele mele

sgomotulu mărei! În sfășitū ajunsei în-
tr'o poeniță, unde spre bucuria mea v-
đui păsoându o turmă de capre, pe când
unū păstoru b-erănu ședea rădămatu de
o stâncă și — lucru curios — era cu-
fundatū în cetirea unei cărți. Era unu
bărbatu bine făcutu, cu părul și barba
albă ca néua, cu o pălărie ou v-erfulu
ascuțit și cu manta ruptă și era așa de
cufundatū în cetirea sa, de bunăsemă
interesantă, încatu nu mă observă, de-
cātu când eram forte apröpe de d-
sul. Atunci sări în susu ou o vioiciune
cam rară la bătrâni, și făcându o mișcare,
ca și când ar fi voitū se caute o armă.

— „Te temi de mine, moșule?” înt-
trebai eu.

— „Eu nici-odată nu mă tem!”
dise elu cu mândria scrutându-mă cu
privirea.

— „Poți ceti?” dizei eu, ca să-lu
îmbăncănescu. „Rară se găsesce unu pă-
storu care să scie ceti.”

— „Eu sciu mai multu decâtă a-
tătu!” răspuse elu, cu o intonare de-
osebită și închise cartea.

— „Este vre-o istorie sfântă?” con-
tinuai eu, mirându-mă de ținuta sa.

— „Da, istoria unui sfântu alu po-

porului, unui martirū după cum suntū
toți sfînții,” dize elu cu o expresiune me-
lancolică.

— „Luai cartea și ceti titlul: „La
storia di Masaniello”, tipărită cu litere
roșii și cu unu portretu alu renumitulu
conducătoru alu poporului. Era o tipări-
tură veche din secolul alu șapte-spre-
deceale.

— „A fostu mare bărbatu,” dizei
eu dându-i cartea îndărăt: cunosciam
cultulu Neopolitaniloru pentru Masa-
niello.

Păstorulu clătină din capu, er ochi
începură a-i luci.

— „Nu Escelență”, răspuse elu.
„Era apröpe să deviă unu mare bărbatu,
însă nu a devenit. Și-ar fi pututu pune
pe capu o coronă, însă o perdū în no-
roi. Noroculu a fostu mai mare ca elu
și această fu nenorocirea sa. Aceștia e în
puține cuvinte părerea mea despre Ma-
saniello.”

„Trebuia să admiru judecata această
clară și sigură, la care nu mă așteptam.
Elu însă își băgă cartea în traistă, flueră
caprele și dize scurtu:

— „Ce potfesci?”

— „M'am rătăcit și aș dori să am

unu călăzū până la Sorrent”, răspun-
seiu eu.

— „Acesta va fi cam greu acum”,
dize elu. „Oamenii încă nu s'au întorsū
dela lucru, er păstorii nu-și potū părăsi
caprele; d-ru așteptă puțin pote își
voiu ajuta.”

„Elu se întorse cătră stânci și scose
o fluerătură printre degete.” Era unu
sunetu jalnicu, și în momentulu acela
apărură ca din pământu doi bărbăți cu
o înfățișare sălbatică și respingătoare.

— „Mână caprele acasă, Beppino”,
dize bătrânulu, și-i dete băta. Intăiu îi
șopti celuilaltu câteva cuvinte la ureche,
apoi se întorse cătră mine, dicensu-mi:
„Te voiu însoți, decât te vei mulțami cu
unu bărbatu slabu ca mine. Drumulu
duce la stânga.”

— „Merserăm amendoi o bucată
de vreme în tăcere, în fine dize elu:

— „Prin ce întâmplare ai ajunsu
într'unu locu atâtu de pustiu, unde cam
raru umblă străinii. Nu te temi de Pil-
lone și de banda sa?”

„I-am istorisitū nenorocirea întâm-
plată ou măgarulu, adăugându încă, că
suntū unu s-ermanu artistu, oare n'am a

și sufletul la solidaritatea și programul nostru național!

N'amă știut nimic până acuma și nu suntem în stare nici acuma a înțelege cum s'ar pute împărți lupta noastră în părți și cum ar pute numai o parte să fie „temeiul celorlalte“.

Ear în ce privește fapta Archiereilor noștri în camera magnaților, în afacerea Kișdedovurilor, amă lăudat'o și noi ca o faptă bună, dăr n'amă pus'o sub raportul „mândriei“, ci sub acela al datorie naționale; și în consecință amă găsit, că prelații noștri împreună cu organele lor de publicitate „în efect“ nici datoria nu și-au împlinit'o pe deplin în cestiunea cea mare și gravă a asilelor de copii.

Etă dăr câte cestiuni a atinsu d-lu Babeșu cu câteva trăsături de penă în scrisoarea sa amintită; cestiuni controversate și încă puțin clarificate în sinul partidului nostru; cestiuni pentru a căroră mulțumire deslegare muncim cu toții de decă de ani bine știind, că dela ea atărnă consolidarea noastră națională și succesul în luptele noastre pentru egala îndreptărire.

Intru câtu d-lu Babeșu se gândesce la acăsta consolidare și la acestu succes accentuând stăruințele prelaților noștri și ale confrăților dela foile bisericesci politice din Sibiu și Blășiu pentru școla, cultura, deșteptarea și redicarea poporului român, n'avemă nimic de obiectat, și suntem gata totdeuna a recunoște meritele adevărate ale tuturor, cară cu sîrguință și cu modestia petri și petricele pentru marea clădire a culturai noastre naționale.

Dăr amă dori ca d-lu Babeșu să nu trecă cu vederea o împrejurare de mare importanță. D-sa ca bărbat, care nu numai pe tărîmul politic național, ci cu deosebire pe tărîmul bisericesc se distinge prin zelul și activitatea sa neobosită, negreșit este în pozițiune a cunoște însemnătatea reală a memoratelor stăruințe, dăr nu credem, că se va încumeta a susține, că aceste voru pute să aibă vreodată succesul deplin dorit, decă nu se voru pune în strînsă consonanță cu stăruințele generale sêu — ca să întrebuițămă cuvintele d-sale

— decă nu se voru angagia cu toții în totală solidarității naționale.

De aici urmăz, că d-lui Babeșu, care reprezintă într'o persoană pe bărbatul bisericesc și pe celu național, nu i-a fost permis de a face declarațiile din scrisoarea de mai sus numai cu privire la „partea“ bisericescă a luptei noastre naționale, ci într'unu momentu, când tôte privirile erau ațintite asupra d-sale, în urma votului comitetului nostru central, trebuia să țină sêmă în prima lină și de cealaltă „parte“ politică a acestei lupte și să nu dea nici celu mai micu privilegiu de a se crede, sêu de a se bănui măcar, că ar vrea să le confunde pe amândouă.

C'unu cuvântu, d-lu Babeșu nu trebuia să uite că calitatea sa politică prevalază în casul de față calitatea sa bisericescă-școlară și că prin urmare votul de încredere, ce l'a primitu dela comitetul partidei naționale ca președinte al sêu, încă nu-lu imputernicesce, ca d-sa să dea la rëndul sêu indirectu unu votu de încredere prelaților noștri și foilor noastre bisericesci-politice, abstracțiuni făcëndu cu totul dela aceea decă și încâtu aceștia l'ar merita sêu nu.

Ne-amă simțit datoru a face aceste observări la scrisoarea amintită a d-lui V. Babeșu, fiindu-că stăruind sinceru pentru susținerea nestirbită a solidarității naționale, trebuie să fim geloși pe păstrarea autorității comitetului nostru și voimă să se evite chiar și aparența unei neclarități în raporturile lui cu președintele sêu; trebuie să dorim și să voimă tôte acestea mai ales în nisce momente, când vedem că neghina intrigei s'a vîrta între noi și „limbile de șerpe“ sunt gata de a exploata ori-ce neclaritate pentru a lovi în „încrederea și solidaritatea internă a luptătorilor.“

Dăr amă fost datoru a face aceste obiecțiuni respectuoase președintelui comitetului nostru național și față cu publicul nostru cetitoru, căci credem, că acestu public al unui organu, care stă în castele comitetului, are celu puțin atăta dreptu de a fi lămurit, ca publicul cetitoru al „Telegrafului Român“, care fôia dice, că stă în afară de castele comitetului nostru.

Incheiëndu rugămă pe d. Babeșu, ca ținëndu sêmă mai alesu de pornirile triste din timpul din urmă, cară din norocire sunt de unu caracter individualu, să fiă mai cu băgare de sêmă în enunțările sale și să rămână înainte de tôte la obiectu.

CRONICA POLITICĂ.

— 28 Augustu (9 Sept).

— Diarul „Budapester Tgbt“ comunică, că în guvernul unguresc se voru face mari schimbări. Se dice, că guvernatorul din Fiume, contele Augustu Zichy va dimisiona nscurtu timpu din postul sêu și ca succesoru al sêu e designat unu membru al actualului ministeru unguresc, contele Andrei Bethlen. Contele Bethlen, după cum anunță „Budapesti Hirlap“, a dovedit o deosebită dibăciă, referitoru la înțelegerea pacnică între naționalități, încă în timpul când nu intrase în cabinetu, așa încâtu se așteptă ca activitatea sa în Fiume să fiă totu așa ca cea din Ardealu, când era comite șasesc. Până acum nu se știe cine va fi succesorul lui Bethlen, ca ministu de agricultură. Se vorbesce că va fi contele Stefan Karolyi. Nici ministru de honveđi br. Fejerváry, dice numita fôia, nu va mai ține multu portofoliul ministerialu.

— Din Goepfritz se telegrafază cu data de 6 Septemvre, că împăratul Germaniei, regele și prințul de Saxonia au mersu din Schwarzenau acolo spre a da o vizită arhiducelui Albrecht. De față erau și arhiducii Vilhelm și Raynold. Cu ocaziunea acăsta s'a dat unu dejun de 165 tacămuri, la cara arhiducele Albrecht „în numele oficerilor austro-ungari preșenti își exprimă bucuria de a pute saluta în mijlocul lor pe doi monarhi aliați cu împăratul nostru. Trăescă împăratul germanu, regele Prusiei! Trăescă regele Saxoniei! Trăescă armata germană care veghesă!“ Impăratul Vilhelm a răspuns, mulțumindu Alteței sale imperiale, precum și împăratului care a avut bunavoința de a-l invita la manevrele unei părți din armata sa. Elu „este pătunsu de adevărată satisfacțiune, aflându-se în mijlocul soldaților bravi austriaci, între camerașii sei. Își termină toastul cu cuvintele: „ridicū păharul în sănătatea Impăratului, a Alteței Vostre imperiale, și a armatei! De trei ori Vivat!“

Impăratul Vilhelm a conferit cordonul Vulturului roșu arhiducelui Albrecht și a împărțit numeroșe decorațiuni generalilor. Doi comandanți de corpuri au primitu portretul Impăratu-

lui în mărime naturală într'unu cadru bogat.

— După ce monarhi au petrecut împreună cinci zile întegi, împăratul Germaniei a plecat din Schwarzenau în ziua de 7 Septemvre. Cu ocaziunea despărțirii s'au rostitu două vorbiri de mare însemnătate politică. Maiestatea Sa Franciscu Iosif accentuă în vorbirea sa, că elu tocmai așa, ca și împăratul germanu, doresce să susțină pacea; decă odată înse ar veni trêba la arme, atunci de siguru ambele armate voru sci se stee victoriosu la postul lor. La asta, împăratul Germaniei mulțumi pentru ocaziunea oferită lui de a asista la manevrele armatei monarchiei aliate. Decă va fi de lipsă, armatele voru lupta împreună umêru la umêru. În fine împăratul germanu lăudă armata.

După acestea domnitorii pleacă călări la Allensteig, unde împăratul germanu era așteptat de unu trenu separat. Aci se îmbrășisă de trei ori și se sêrutară de repetite ori, după cară împăratul germanu plecă spre München.

— Diarul „Montagsrevue“ scrie următoarele: Deocamdată nu se va publica nimic despre cuprinsul și tendința conferinței dela Schwarzenau între Kalnoky și Caprivi, dăr se voru aduce la cunoștința publicului câteva schimbări importante în corpul diplomației al Austro-Ungariei și Germaniei. Se crede în mod pozitiv, că serviciul politic de informațiune, celu au ambele imperii în Orientu, nu e pe deplin îndestulit, cu atătu mai vîrtosu, fiindcă Rusia face acum schimbări importante în personalul corpului consularu.

— Telegramele din Constantinopolu aducă deslușiri în cestiunea Dardanelor. În cercurile politice de acolo se crede adecă, că Turcia nu a renunțat dela drepturile ei asigurate prin tractatul dela Berlinu, decă a concesu duoră vapore rusesci se trecă prin strîmtôrea Dardanelor. Ba tocmai prin cestiunea vaporului Kastrova, Pôrta crede a fi dovedit, că ea are dreptul indiscutabilu de a împedea trecerea prin strîmtôrea a fiă căru vaporu, ce nu plutesce sub stindardu comerțului, și tocmai prin casul acăsta a voit se constate, că ea ține sêmă de dreptul ei și că în viitoru va procede astfel cu tôte vaporele cară vor voi se trecă în contra dispozițiilor legii. Prin explicațiunile acăstea Pôrta a voit se prevină imputărilor ce eventualu i-s'ar face, că ar voi se renunțe dela drepturile ei asigurate de puterile europene. E dreptu, că în timpul din urmă Pôrta a făcutu o convențiune nouă cu Rusia, dăr în acăsta nu i-s'a oferit Rusiei de-

mă teme de nimic, fiind că Pillone nu se va osteni să mă jefuescă.

„Nu dice acăsta“, răspunse tovaresul meu cu unu suris semnificator. „Pillone prețuesce forțe multu arta; elu însuși a fostu odată pictor.“

— „Intr'adeveru?“ răspunsei eu jumătate surprinsu, jumătate batjocuritoru. „Ce cređi, că pôte fi elu în regiunile acăstea, când dela Massa până la Sorrent sunt numai gardiști și gendarmi?“

„Bătrânul făcu din umeri.“

— „Te-ai întâlnit vreodată aici de-asupra cu vre-unu gendarmu?“ mă întrebă elu cu batjocură. „Te voru pute mântui toți gendarmii din lume, decă te-ai întâlni în momentul acăsta cu Pillone? Ce e dreptu, pe drumurile de țară sunt destui gardiști și gendarmi. Dăr Pillone nu e unu tâlharu de drumuri.“

— „Dăr ce este elu?“ întrebai eu.

— „Unu rege“, răspunse bătrânul cu mândria. „Acolo, unde mirtul își desfășoră ramurile sale cele verđi, și unde încep pădurile, acolo începe nemărginită împărăția a lui Pillone. Veđi acele creste îndepărtate ale munților, ce treptat se înalță până dispar în culmile Apeninilor? Acăsta este împă-

rația nemărginită a lui Pillone, acolo trăesce poporul sêu, acolo domnesce elu cu putere neșermurită. Decă móre elu, își va denumi succesoru; și în totu momentul se va găsi cineva, care se pôte stăpâni vasta sa împărăție, numai să aibă curaj și talentu la acăsta.“

— „Nu cređi“, dizei eu, „că Piemontezii voru pune capêtu epidemiei acăsteia, care deja din evul mediu bântue Italia? Sub Victor Emanuel nu va merge ea pe timpul Bourbonilor, cară erau forțe indulgenți față de bandiți.“

„Bătrânul ridică capul cu mândria de părea, că e mai ténêru cu douăzeci de ani.“

„Piemontezii!“ repeți elu cu o căutătură plină de dispreț. „Cređi d-ta, că ne pasă nouă de Piemontezii sêu că avemă de gându să ascultăm de ei? Ei sunt nise venetici în mijlocul poporului nostru, tirani, ca odinioară Spanioli. Nouș sarcini, nouș biruri, nouș legi și nouș miserii! Lasă să vie vreodată Victor Emanuel în mijlocul nostru, să caute adăpostu la noi — nici o mână nu-i va întinde o bucată de pâne. Nimenea nu-i va stămpăra setea, nici oliba cea mai miserabilă nu se va deschide, ca să-lu adăpostescă de frigul

noptei!

„Din contră lasă să vină Pillone celu prosorisu, pe care Piemontezii îl numesc tâlhar și banditu, uitând ei înșiși, că au jefuit locurile, pe unde au călcat! În totu locul va găsi amici, în totu locul locuință și hrană! Chiar și celu mai sêrmanu dileru va împărți pânea cu dînsul, ér unde va dormi elu acolo voru fi sute de băbați ca să-lu apercă și să-lu ocrotescă. De aceea îl numescu pe Pillone, regele munților; Victor Emanuel pôte să-și țină pentru sine orașele și văile!“

— „Cunosc forțe bine istoria lui Pillone, bătrânule,“ dizei eu, cercând să țin pasu cu tovarășul meu, care în decursul violentei sale vorbiri își iuți mersul, și acum mă purta print'unu chaos de stânci, cară nu-mi erau de loc plăcute: „Trebuie că l'ai văduțu pe Pillone și trebuie că-i voscă bine viața, fiindcă imi spuneai chiar, că a fostu pictor?“

„Mai în fiă-care ți îl vêdu pe Pillone“, dize păstorul cu o linisce, ca și când ar fi fostu vorba despre celu mai neînsemnatu lucru din lume, „și nu credu să mai fiă cineva, care să-lu iubescă mai tare decâtu mine. Elu s'a purtat forțe

bine cu mine, ba chiar mi-a procurat totu, ce posedu acum, și în ceea ce privește viața sa, cu greu vei mai pute găsi unu om, care să o știe mai bine ca mine.“

— „Nu esci, pôte, tatăl sêu?“ strigai eu surprinsu.

— „Nu,“ răspunse păstorul. „Tatăl lui Pillone a murit de multu, eu însă l-am văduțu de multeori pe Pillone și astfelu fi știu bine istoria vieții sale.“

— „Așa credu, că mi-o vei spune și mie“, observai eu. „M'ar interesa forțe multu să cunosc viața și faptele sale.“

„Decă îți voi istorisi tôte câte le știu, îți voi fi supărăcios“, răspunse elu cu unu zimbet pe jumătate ironicu. „Cum l'ar și putea interesa pe un străin istoria vieții unui bărbat, pe care în interiorul sêu îl ține de un banditu, și viața căruia nu o pôte înțelege, fiindcă nu o cunoște însușirile și viața poporului în mijlocul căruia a crescutu acestu bărbat. Dăr decă-ți va face plăcere, îți voi istorisi pe scurtu, ce la făcutu pe Pillone acăsta ce este elu acumă — și cu acăsta trebuie să te mulțamești.“

(Va urma).

cât numai nisele concesiunii de puțină importanță, la care Rusia era în drept să se țină pe temeiul raporturilor ei geografice. Despre natura acestor concesiuni însă, Pötha nu a dat până acum nici o lămurire cabinetului european.

—Diarul „Newjork Herald“ a primit o telegramă din Shanghai, în care se anunță, că plebea chineză din *It-Chang* au dărâmat consulatul britanic, edificiul școlii și institutele pentru orfanii ale surorilor franceze de caritate, precum și alte edificii europene. Canoniera franceză „Aspic“ a plecat din Kin-Kiang la *It-Chang*. Causa turbarărilor, se dăde, că este împrejurarea, că unul cop chineză a fost răpît de lângă părinții sei și a fost dus, de o persoană necunoscută, într-o mănăstire.

SCRILE ȚILEI.

— 28 August. (9 Sept.)

Excursiune maghiară la Agram. Reuniunea industrială ungară, împreună cu camera de comerț și industria din Budapesta vor arăta în excursiune la mare la espoziția din Agram. Excursiunea se va face la 26 Septembrie cu tren separat. „Egyetértés“ speră, că această excursiune va paraliza manifestațiile anti-maghiare din Agram și va fi „o imponentă manifestație a strinsei alipiri“ dintre națiunea maghiară și cea croată. — Risum teneatis!

Recrutarea în Rusia. În decursul anului curent s'au recrutat în Rusia, 262,400 oameni, dintre cari 46,000 evrei. În anul trecut s'au recrutat asemenea aceiași număr de oameni.

Concertul lui Iulius Schmidt dat aseră în sala hotelului central a reușit peste așteptare de bine. D-l Schmidt are un bariton foarte simpatios, vocea lui e de o mare dimensiune și ce e mai frumos este, că cântă foarte curat și nu se observă nici căiri v'ună tonă falsă. Programul și l'a compus d-l Schmidt mai mult din frumoșele și renumitele balade ale lui C. Löwe, dintre cari mai bine i-a reușit „Der Mummelsee“ și „Archibald Douglas“. Dintre cântece a cântat cu mult efect un cântec ce l'a adăus la aplauzele publice: „Unter dem Holunderbaume“ de Schön și cântecul spaniol de Dessauer. Publicul a fost foarte mulțumit și a aplaudat sgomotos.

Musica orășenească va da mâne, Joi un concert în sala hotelului „Europa“. Celistul Stefan Lazar, va cânta solo pe cello „Siciliana“ de Pergolesi-Ries. Inceputul la 7 $\frac{1}{2}$ ore seara.

Pelegriagiul la Roma. Programa pentru pelegriagiul în 26 Septembrie a. c. dela Budapesta la Roma, e gata. Conform acesteia programe pelegriinii vor pleca în 26 Septembrie la 12 $\frac{1}{2}$ din Budapesta (gara centrală) cu un tren separat via Dombóvár la Fiume, de acolo cu un vapor separat la Ancona, și de aici cu tren separat la Roma. Pentru pelegriagiul acesta se vor da două feluri de bilete tour și retour și adecă 1) din Budapesta la Dombóvár, Fiume, Ancona, Roma și înderăt tot pe aici. Prețul acestor bilete incl. cu aprovizionare pe 5 zile în Roma, este pentru cl. I. 96 fl., II cl. 77 fl. 2) dela Budapesta la Roma și înderăt prin Florența, Veneția, Cormons, Triest, Fiume, Dombóvár la Budapesta. Prețul incl. aprovizionarea pe 5 zile în Roma cl. I. 130 fl., cl. II. 100 fl. Biletele aceste tour și retour au valoare pe 60 de zile. Informațiuni se pot lua până la 15 Septembrie, Fahrkarten Stadtbureau, Strada vamei Nr. 11.

Nouă manifestațiuni croate.

Din Fiume au plecat la espozițiunea din Agram 364 de Croați. La gara din Agram ei au fost

înteminați de reprezentanța orășenească, în numele căreia fi bineventă primarul orășenească. În numele Croaților din Fiume vorbi deputatul Barčić, care — după împărțirile unei telegrame din Agram — duse între altele:

„Noi, Croații fiumeni, dorim mai vârtos să dăm dovadă lumii, că din Fiume n'a perit patriotismul croat, ba încă el crește și se desvâltă mai departe în totă puterea lui; vreme să dovedim, că legătura aceea de naționalitate, care în mod indivizibil legă orașul Fiume de scumpa patriă croată, nu s'a slăbit. Trăiescă strălucita noastră capitală, trăiescă pomposul Agram!“

După Barčić vorbi deputatul austriac Spincici în numele Croaților istrienți.

„De mult timp contrarii au voit“ — duse el — „să ascundă sfântul adevăr, că în Istria se află Croați. Acum însă au deșteptat în noi conștiința croată și am venit, ca să vă dovedim vouă, că noi vă iubim pe voi și iubim principiile noastre mari, și voi pe toți de-o potrivă ne însuflețesc. Trăiescă Croația unită, liberă și mare!“

Pe lângă Croații din Fiume, au mai sosit la Agram vre-o 25,000 de vizitatori. Jumătate dintre aceștia sunt țărani din provincii. Au mai sosit și 1200 de Sloveni, cari de asemenea au fost înteminați la gară din partea primarului orășenească Amrus, care în vorbirea sa îi asigură, că „aceiași sânge curge în Croați ca și în frații lor Sloveni, același cuget și însuflețesc și aceeași dorință se exprimă d'înlic pe buzele lor: dorința libertății fraților Croați și Sloveni.“

La acesta a răspuns președintele reuniunii de cântări din Laibach, declarându, că: „Slovenii totdeauna au considerat pe Croați ca frați ai lor. Libertatea și prosperarea Croației este libertatea și prosperarea Slovenilor.“

Cu tren separat au sosit la espozițiune numeroșe reuniuni, corporațiuni și privați din Craina, Stiria și Triest. Intre oșpeții din Istria se află mai mulți deputați austriaci, cari împreună cu deputații croați se vor consulta asupra situațiunei politice a Croaților.

„Pester Lloyd“ și comitetul nostru.

Organul guvernamental se exprimă asupra votului comitetului nostru prin următoarele espectorări, la cari vom reveni:

Compatrioții noștri de naționalitate română au început să aibă tēmă de amicii lor bucușeni și după o consfătuire îndelungată au hotărît, ca să refuze pur și simplu curatela ce li-se insinuă din Bucușeni. Sincer vorbind, nu putem tocmai să-i laudăm pentru această hotărîre. A fost un simplu act de prudență politică, în contra căruia observăm numai atâta, că este datat numai de ieri. De ani întregi se șlescu oei din Bucușeni, se compromită în ochii patrioților unguși pe Români „noștri“. O scriere agitătoare urmăză după alta, fără ca în sinul partidei naționale române să se facă ceva serios pentru desaprobară lor. Memoriul de anul acesta al așa numitei tinerimi universitare bucușene, care amestecă un grăunte de adevăr, cu măji de minciună și calumnie; comitetul din Sibiu n'a făcut nimic însemnat pentru a infiera acest memoriu, care nu conține decât minciuni. Profesorul Moldovan Gergely, care consideră de demn pentru răspuns acest pămflă al tinerimei bucușene de bună speranță, nu este membru al partidei naționale române; și cum tinerimea universitară ungară s'a grăbit în zelul său patriotic, de-a informa mai bine Europa in-

dusă în eror asupra asuprirei naționalităților în Ungaria, ei! P'a acesta comitetul executiv din Sibiu este de sigură nevinoțat.

Acesta s'a vădit silit d'ilele aceste să facă o declarațiune, deorece s'a anunțat din Bucușeni scirea irridentistă îmbucurătoare, că președintele lui și fostul deputat în dietă Vincențiu Babeș ar fi apărut în Bucușeni, ca să ceară delamă omenii de stat de acolo o îndrumare pentru atitudinea Românilor din Ungaria. Acestă scirea a cuprins în sine din punct de vedere al cetățeniei maghiare un așa mare delict politic, încât e ușor de esplicat, că Români „noștri“ nemulțumiți nu vreu să fiă nici ei, nici conducătorul lor sub această acuză împovărătoare. Ruperea de către arendașii bucușeni, ne-ar duce însă numai atunci mulțămire, decât ar fi așa de sinceră și serioasă, cum ne-ar plăce s'o vedem, și decât ruperea de către vatra agitațiunilor din Bucușeni ar însemna tot-odată și o alăturare la ideea patriotică de stat, ceea ce „dure“ tot și se întinde încă.

Noi oredem, că decât vre-un element n'a fost desamăgit, prin desbateră de trei luni asupra administrațiunei de stat, apoi acela a fost de sigur partidele noastre naționaliste. Căci acestea au audiat de nenumărate ori atât din partea guvernului, cât și din partea șefilor partidei guvernamentale asigurarea, că unul din motorii principali pentru introducerea administrațiunei de stat în comitate, a fost crearea posibilă de a câștiga inteligența naționalităților și pentru serviciul administrativ.

Noi oredem, că asemenea asigurări spontane din partea guvernului, ar fi trebuit să deștepte în opoziția națională ună resonetă cu atât mai amicală, cu cât nu era nici o îndoielă în aceste promisiuni. Ba împrejurarea, că guvernul în trei comitate de graniță importante transilvănene a numit ca șpani trei bărbați de încredere ai Sașilor, cari de sigur vor aplica legea naționalităților într'un mod suportabil pentru naționalități, d'icem această împrejurare, ar fi trebuit să i îndemne pe compatrioții români, să încerce, decât n'a venit timpul pentru aplanarea plângerilor lor și decât s'ar afla și pentru ei un *modus vivendi*.

Domni dela „comitetul executiv central al partidului național român“ n'au aflat însă de trebuincios, de a căuta o astfel de apropiere; ei s'au mulțumit cu aceea, de a lăsa să fiă reprezentați în dietă prin Ludovic Moosáry, și deorece președintele lor s'a dus la Bucușeni și a avut o convorbire cu somitățile politice de acolo, ore ce putea să pară mai probabil, decât că V. Babeș n'a avut numai convorbire cu somitățile din Bucușeni, ci că a căutat să primescă dela ei și o direcțiune? Ei, ne bucurăm, cumcă acesta presupunere lășită înteu peste munți, — ceea ce trebuie să constatăm — a fost cu totul neîntemeiat. Inse bucuria noastră se turbură prin faptul, că abstenența și pasivitatea Românilor pe întreg terenu politic din patriă, ne șlesce să rămănem ca și înainte în fața lor cu arma în mână.

Memoriul studenților maghiari

și studenții germani din Praga.

Acum vre-c trei săptămâni se putea citi în ziarul maghiar o notiță, în care se dicea, că studenții maghiari au primit o scrisore, ca răspuns de primirea memoriului maghiar, de la studenții din Praga, în care scrisore „sunt multe plângeri contra Cehilor“. După cîț d'ile aceleași ziare publicau altă notiță, în care se dice, că studenții germani din Praga n'ar fi luat cunoștință de memoriul românesc, și că ei în întâia lor scrisore „n'au făcut nici o vorbă de suferințele lor din partea Cehilor“. Așa d' studenții Germani din Praga rectificau o minciună a studenților maghiari, accentuându, că ei nu s'au plânsu contra

Cehilor, de orece asociațiunea lor nici nu face politică. D' Maghiarii rectifică când la cererea studenților germani minciuna dinteu, mai d'ic că studenții germani din Praga ar fi judecat „că memoriul maghiar e astfel redactat încât simpatiază în această cauză să fiă pe partea maghiarilor“. Curioși de a afla adevărul din minciunile ungușore, studenții români au adresat o scrisore și un trimis și memorii studenților germani din Praga, în care îi felicită pentru rezervă cu care au judecat memoriul maghiar.

Studenții din Praga, răspund mulțumind călduros Românilor, pentru memorii și pentru scrisore. Declară că ei nu pot în puterea statutelor să facă politică.

„Impedeați din cauza multor lucrări de a răspunde prețuitei d-văstră sorisori din 18 c., vă răspundem cu cea mai mare mulțămire abia astăzi, de primirea amicale și frumoșe scrisori și memoriilor. Am depus cu plăcere 2 exemplare ale memoriului vostru în biblioteca noastră...“

Nefind în pozițiune de a răspândi o broșură politică, noi am refuzat răspândirea memoriului buda-pestan.

Ecă a doua minciună ungară. Studenții germani din Praga, ungurăci la dispozițiunea studenților români, o serie de adrese ale societăților studențesci din Praga, ei își exprimă „sincerile lor mulțămiri pentru sentimentele amicale“, pe cari le-au arătat tot-deuna Români poporului german.

Dare de sēmă și mulțămire publică.

Beclean (S.-Doboca), August 1891.

Cu ocaziunea petrecerii românescei din Beclean, dela 8 August st. n., arangiată în favorul S. Bisericii și a școlii române gr. cat. din loc, în cursul din taxele de intrare seara la casă 77 fl. Din colectele benevole și suprasolviri 59 fl. 70 cr. Dela următorii marimoiși P. T. D-ni.

Frații Negruțiu 50 fl. (cinci-deci florini); M. gn. d-nu Alexandru Erdős, canonic în Gherla 2 fl. 50 cr., Ioan Cosma proprietar și cancelist advoc. în loc 1 fl., Petru Mureșian Șireganul 1 fl. Simeon Moldovan, invetător pensionat în loc 1 fl. Dr. Emiliu F. Negruțiu medic 2 fl. A. Benosik pretore în loc 50 cr., Szabó Katinka esp. post. în Chiuza 1 fl. V. Rebrenu invetător în Maieru 20 cr., Ilie Mireea, pantofaru în loc 50 cr., Suma venitelor din taxe colecte și suprasolviri face 136 fl. 70 cr. spese 59 fl. 82 c.

Venitul curat face 76 fl. 88 cr. în favorul bisericii și al școlii, cari s'au predat curatorei raționante Vasilia Morariu spre păstrare.

Pentru sprijinul moral și material încă-odată exprimăm mulțămirile noastre călduroșe d-lor de mai sus și deschilinită on. Frații Negruțiu.

Pentru comitetul parochial rom. gr. cat. din Beclean.

Președinte Curator raționant. Gregoriu Pușcaru, Vasilia Morariu, parochu și protopop.

membru în com:

Ioan H. Boteanu.

NECROLOG Ū.

Elena Iancu n. Coloși, soția d-lui Iosif Iancu, proprietar în Săcărămbu, a răposat în 5 Septembrie n. c. în anul al 48-lea al vieții și al 24-lea al căsătoriei. O deplânge intristatul soț cu 7 fii ai sei.

Elena Popu n. Varga, soția d-lui Teodor Popa, invetător român 29 gr. or. în Chelmacu, a răposat la 22 August v. c. în anul al 36-lea al etății și al 19-lea al căsătoriei, rămănu în urma sa 5 copii orfan.

Fiă-li țărâna ușoră!

DIVERSE.

Cele mai tari animale. Până acum se credea, că insectele dispun relativ de o putere musculară mai mare. Celebritatea sborului insectelor e de 30 de ori mai mare ca a paserilor, er insectele alergătoare percurg relativ o distanță ore-care de 50 de ori mai lute decât cei mai buni ogari. Ună naturalist americană a constat, că puterea musculară a pescilor întrece pe ale tôte animalelor viețuitoare. Cărcariul (squalul, pesce de mare) înotă cu o celebritate atât de mare, încât progresându în liniă dreptă, ar percurge în 14 zile jur-împrejur întreg pământul.

Proprietar:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil intermal:

Gregoriu Maior.

Cursul pietei Braşov.

din 9 Septembrie st. n. 1891.

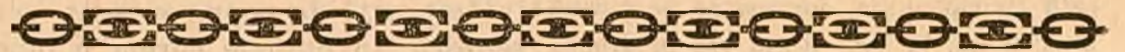
Bancnote româneşti Comp.	928	Vënd.	9,31
Argintiu românesc	"	"	9,27
Napoleon-d'or	"	"	9,31
Lire turcesc	1046	"	10,51
Imperial	"	"	9,44
Galbin	"	"	5,40
Scris. fonc. „Albina“ 6%	102	"	—
" " " 5%	99,50	"	100.—
Banle ruseşti	120.—	"	121.—
Mărci germane	57.—	"	57,50

Cursul la bursa din Viena.

din 8 Septembrie a. c. 1891

Renta de aur 4%	108.—
Renta de hârtie 5%	100,50
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	115,75
cto argintiu	97,80
Amortisarea datoriei căilor ferate de	—

ostu ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [3-a emisiune]	112.—
Bonuri rurale ungare	89,90
Bonuri croato-slavone	104,70
Despăgubirea pentru dijma de vină unguresc	—
Imprumulul cu premiul unguresc	140.—
Losurii pentru regularea Tisei şi Seghedinului	180 25
Renta de argintiu austriacă	90,75
Renta de hârtie austriacă	90 90
Renta de aur austriacă	109 75
Losurii din 1860	196,75
Acţiunile băncii austro-ungare	1011.—
Acţiunile băncii de credit ungar.	826,50
Acţiunile băncii de credit austr.	277.—
Galbeni împărătesc	5,56
Napoleon-d'or	9,31 1/2
Mărci 100 împ. germane	57 55
Londra 10 Livres sterlinge	117 20

Avizul d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponul mandatului postal si numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru pana acuma.

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamuritu si se arate si posta ultimă.

Totodata facem cunoscutu tuturor D-loru abonati, ca mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor „Gazetei“, precum si cateva intregi colectiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administratiune in casa de trebuinta.

Administraj. „Gaz. Trans.“

Brassó vármegye igazoló választmányától.

Sz. 1—1891

ig. vál.

Az 1886 évi XXI t. cz. 28 §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása alapján az 1892-ik évre összeállított

Névjegyzéke

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.

Sorszám	Név	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszerű vagy kétszeresen számított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.	
1.	Czell Károly	gyáros	Brassó	5284	20	gyógyszerész
2.	Dr. Czell Vilmos	"	"	3896	46	jogtudor
3.	Czell Frigyes ifj.	"	"	2426	99	"
4.	König János	ipározó	"	2295	70	ip. kamarai tag.
5.	Czell Frigyes ids.	gyáros	"	2291	25	"
6.	Plekserfeld József lov.	tőkepenzes	"	2881	68	nyug. kuriai bíró
7.	Dr. Fabritius József	orvos	"	1586	—	orvos
8.	Iekel Vilmos	szesz finomvítő	"	1557	60	végzett gazda
9.	Copony Márton	gyáros	"	1490	32	ip. kamarai tag.
10.	Fleischer Mihály	mészáros	"	1313	59	"
11.	Müller Gyula	kereskedő	"	1177	—	"
12.	Mayer József	ügyvéd	"	1161	46	ügyvéd
13.	Kammer Ede	kereskedő	"	1031	50	ip. kamarai tag.
14.	Dr. Bogdán Andor	törv. jegyző	"	1020	60	jogtudor
15.	Alexi Teochar	könyvnyomdász	"	1014	30	ip. kamarai tag.
16.	Dr. Muresianu Aurel	lapszerkesztő	"	998	24	jogtudor
17.	Ridely Frigyes	tőkepenzes	"	974	68	"
18.	Langer Tamás	háztulajdonos	"	968	92	ügyvéd
19.	Maager József	kir. közjegyző	"	934	18	"
20.	Korodi Mihály	iparos	"	931	10	ip. kamarai tag.
21.	Ioannides György	háztulajdonos	"	904	33	"
22.	Diamandi Manole	kereskedő	"	896	—	ip. kamarai tag.
23.	Schlandt Gottlieb	gyáros	"	835	36	"
24.	Dr. Otobán Nándor	gyáros	"	834	—	orvostudor
25.	Vasadi József	gabona keresk.	"	832	18	ip. kamarai tag.
26.	Habermann János	sörfőző	"	818	58	"
27.	Tartler Márton	magánzó	"	787	57	"
28.	Popp B. György	háztulajdonos	"	779	42	"
29.	Dück György	ny. törv. elnök	"	768	94	törvényszéki eln.
30.	Popovits András	háztulajdonos	"	746	82	"
31.	Dräslér Sándor	kávés	"	716	24	"
32.	Paul Vilmos	gabona keresk.	"	705	08	"
33.	Facricius Károly	kereskedő	"	701	29	"
34.	Duşoiu János	"	"	694	64	ip. kamarai tag.
35.	Nemes Póter	kir. közjegyző	"	681	20	ügyvéd
36.	Prentner József	gabona keresk.	"	671	75	ip. kamarai tag.
37.	Hiemesch Henrik	mészáros	"	656	79 1/2	"
38.	Brennerberg Gyula	törvénysz. bíró	"	650	26	törvénysz. bíró
39.	Stenner Ferencz	szerkesztő	"	643	30	szerkesztő
40.	Steriu Constantin	nagybirtokos	"	639	34	"
41.	Remenyik István	pénztárnok	"	603	80	"
42.	Honigberger Frigyes	magánzó	"	590	72	"
43.	Stenner Pál	"	"	588	20	"
44.	Puşcariu József	ügyvéd	"	585	40	ügyvéd
45.	Schmidts Vilmos	"	"	583	56	"
46.	Pellionis Frigyes	gabona keresk.	"	580	92	ip. kamarai tag.
47.	Demian Simion	ügyvéd	"	576	48	ügyvéd
48.	Schmidt Albert	magánzó	"	572	75	"
49.	Henning Frigyes	"	"	570	86	"
50.	Lázár Gerő	kereskedő	"	488	81	ip. kamarai tag.
51.	Weisz Ede	vendéglős	"	483	25	"
52.	Zeidner Traugott	mészáros	"	464	75	"
53.	Papp István	kereskedő	"	453	77	"

Sorszám	Név	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszerű vagy kétszeresen számított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.	
54.	Beer Ignátz	háztulajdonos	Brassó	430	83	"
55.	Adler Leopold	fényképész	"	425	69	"
56.	Teutsch Mihály	szűcs	"	417	64	"
57.	Ludwig Ferencz	háztulajdonos	"	409	—	"
58.	Fabrics Gusztáv	kereskedő	"	350	64 1/2	"
59.	Seewaldt Rezső	malomtulajdon.	"	335	87 1/2	"
60.	Safranó János	háztulajdonos	"	312	05	"
61.	Safranó Emmanuel	"	"	312	05	"
62.	Gyertyáufy Emil	kereskedő	"	378	10	"
63.	Adler Jakab	pénzváltó	"	370	50	"
64.	Hornung Vilmos	magánzó	"	365	22	"
65.	Salmen Frigyes	építőmester	"	364	94	"
66.	Thur János	strimflis	"	364	79	"
67.	Kenyeres Károly	szeszfinomító	"	364	68	"
68.	Schütz Wolfgang	kereskedő	"	360	31	"
69.	Buntou András	kereskedő	"	359	69 1/2	"
70.	Socek Ferencz	czipész	"	338	14	"
71.	Stamm Traugott	kereskedő	"	337	78	"
72.	Bómben György	háztulajdonos	"	334	04	"
73.	Nagy István	"	"	332	93	"
74.	Miess Lajos	kereskedő	"	324	—	"
75.	Czekely Károly	háztulajdonos	"	319	24	"
76.	Antal Iános	vendéglős	"	312	55	"
77.	Bundschuh Lajos	földbirtokos	"	311	57	"
78.	Schwarz András	háztulajdonos	"	308	76	"
79.	Binder Frigyes	gabona keresk.	"	304	27	"
80.	Ollinger György	kereskedő	"	304	13	"
81.	Ieremias György	vendéglős	"	303	—	"
82.	Teutsch M. Károly	háztulajdonos	"	302	26	"
83.	Schul Jozsef	kereskedő	"	299	53	"

PÓTTAGOK.

1.	Péter Mihály	czipész	Brassó	296	75	"
2.	Malcher Mór	háztulajdonos	"	294	85	"
3.	Eremias Demeter	kereskedő	"	283	50	"
4.	Werzár István	"	"	283	08	"
5.	Mátyás József	gabona keresk.	"	282	55	"
6.	Miller György	háztulajdonos	"	281	16	"
7.	Stefani György	földbirtokos	Földvár	273	40	"
8.	Adler I. R.	kereskedő	Brassó	253	62 1/2	"
9.	Adler I. R. fia	"	"	253	62 1/2	"
10.	Verzár Lukács	"	"	244	40 1/2	"
11.	Neustädter Károly	szeszgyáros	"	212	31	"
12.	Papp László	kereskedő	"	226	88 1/2	"
13.	Lamberger Károly ids	gabona keresk.	"	202	50	"
14.	Lamberger Károly ifj	"	"	202	50	"
15.	Streitferdt György	földbirtokos	Földvár	197	40	"
16.	László Dénes	kereskedő	Brassó	154	75	"
17.	László Gerő.	"	"	154	75	"

Mi is azon megjegyzéssel hozzatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 5-ik napjáig a vármegye főjegyzőnek irodájában ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését jövő október 5-én és esetleg azt követő napon fogja tartani.—Ez ideig mind azok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani vagy az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-ában megirt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos orák tartama alatt a vármegye főjegyzőjénél megjegyzéseiket megtehetik illetve beadhatják.

Brassó, 1891 évi szeptember hó 3-án.

Roll Gyula,

kir. tan. alispán, elnök.

Tompa Sándor,

főjegyző.

660,2—1